

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej i ustawy o ochronie danych osobowych
(druk nr 750)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Opiniowana ustawa zmienia ustawę z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej oraz ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Celem ustawy jest doprecyzowanie i uporządkowanie przepisów nasuwających wątpliwości interpretacyjne powstałe w trakcie ich dotychczasowego stosowania oraz zapewnienie zgodności nowelizowanych przepisów z przepisami prawa Unii Europejskiej składającymi się na tzw. "dorobek prawny Schengen". W szczególności nowelizacja dostosowuje przepisy ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej do postanowień aktów prawnych Unii Europejskiej tworzących System Informacyjny Schengen drugiej generacji (SIS II) tj.:

- 1) rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, str. 4-23),
- 2) decyzji Rady nr 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 205 z 7.8.2007, str. 63-84),

oraz do postanowień dotyczących Wizowego Systemu Informacyjnego tj.:

- 1) rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, str. 60-81),

- 2) decyzji Rady nr 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz.U. L 213 z 15.06.2004, str. 5-7).

Większość zmian wprowadzanych opiniowaną ustawą ma charakter doprecyzowujący (usuwający wątpliwości interpretacyjne powstałe w wyniku dotychczasowego stosowania ustawy) oraz dostosowujący nowelizowaną ustawę do zmieniających się aktów prawa wspólnotowego. Część z tych zmian dotyczy nowych rozwiązań związanych z wprowadzaniem Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II), który ma zastąpić Systemu Informacyjny Schengen (SIS) oraz nowych rozwiązań związanych z Wizowym Systemem Informacyjnym (VIS). Nowością jest także rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do dostępu do informacji SIS. I tak, w określonym ustawą zakresie, bezpośredni dostęp do danych uzyskają: Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Żandarmeria Wojskowa, dyrektorzy urzędów morskich oraz wybrane urzędy skarbowe. Pośredni dostęp do danych SIS (za pośrednictwem urzędów skarbowych wyznaczonych dla danego województwa przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych) uzyskają wszystkie pozostałe urzędy skarbowe.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z tym, że zmiany dotyczące SIS II mają wejść w życie z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji. Data ta ma określić termin, od którego znajdą zastosowanie nowe rozwiązania SIS II (decyzja Rady ma zapaść po zakończeniu prac związanych z budową SIS II).

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 58. posiedzeniu w dniu 8 stycznia 2009 r. w oparciu o projekt rządowy. Projekt ten był przedmiotem prac sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych. Większość poprawek wprowadzonych do przedłożenia przez Komisję miała charakter redakcyjno - porządkujący. Najistotniejsze poprawki merytoryczne dotyczyły uchylecia przepisów wprowadzających zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach oraz w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W ocenie Komisji zmiany te powinny znaleźć swój wyraz w odrębnych nowelizacjach przedmiotowych ustaw. W trakcie

drugiego czytania nie zgłoszono poprawek. Ustawa została uchwalona w brzmieniu zaproponowanym przez komisję.

III. Uwagi szczegółowe

1) art. 1 pkt 3 lit. j noweli, art. 2 pkt 17 ustawy.

Zgodnie z uzasadnieniem do projektu nowelizacji nowe brzmienie art. 2 pkt 17 ma na celu uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych związanych z zakresem definicji wpisu poprzez jednoznaczne przesądzenie, że wpisem jest wprowadzenie, zmiana lub usunięcie danych (doprecyzowanie przepisu). Jednocześnie użycie przez ustawodawcę określenia "w szczególności" otwiera katalog czynności, które mogą być uznane za wpis. Wobec powyższego rodzi się pytanie, czy przepis w zaproponowanym brzmieniu oddaje adekwatnie intencję ustawodawcy.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 3 w lit. j, w pkt 17 skreśla się wyrazy "w szczególności";

2) art. 1 pkt 4 i 6 noweli, art. 3 ust. 1 pkt 5 i art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Przepisy art. 3 ust. 1 pkt 5 i art. 4 ust. 1 pkt 5 mówią o "osobach zaginionych albo osobach zaginionych, które (...)". Wskazana jest zmiana redakcyjna pozwalająca usunąć nielogiczność sformułowania. Adekwatnym do intencji ustawodawcy wydaje się skreślenie użytego po raz drugi wyrazu "zaginionych".

Propozycja poprawki:

- w art. 1:
 - a) w pkt 4, w art. 3 w ust. 1 w pkt 5,
 - b) w pkt 6, w ust. 1 w pkt 5
- skreśla się użyty po raz drugi wyraz "zaginionych";

3) **art. 1 pkt 4 i 6 noweli**, art. 3 ust. 1 pkt 7 i art. 4 ust. 1 pkt 7, 8 i 9 ustawy.

Przepisy art. 3 ust. 1 pkt 7 i art. 4 ust. 1 pkt 7, 8 i 9 mówią o "przedmiotach podlegających zatrzymaniu albo zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym". Wskazana jest poprawka usuwająca nielogiczność takiego sformułowania. Instytucję zatrzymania rzeczy reguluje art. 217 Kodeksu postępowania karnego. (Zgodnie z zasadą subsydiarności wyrażoną w art. 113 § 1 Kodeksu karnego skarbowego znajdzie on zastosowanie także do postępowania karnego skarbowego.) Przepis ten odnosi zatrzymanie, do rzeczy, które mogą stanowić dowód w sprawie lub podlegających zajęciu w celu zabezpieczenia kar majątkowych, środków karnych o charakterze majątkowym albo roszczeń o naprawienie szkody. Wobec powyższego wystarczającym wydaje się wskazanie na przedmioty podlegające zatrzymaniu. **Ewentualnie**, jeżeli zakresem przepisu mają być objęte inne przypadki zajęcia, niż te wynikające z art. 217 kpk, w przepisie powinno znaleźć się wskazanie na przedmioty podlegające zajęciu lub zatrzymaniu.

Przepis art. 3 dotyczy uprawnień do bezpośredniego dostępu do Krajowego System Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wpisów danych SIS. Przepis art. 4 dotyczy uprawnień do bezpośredniego dostępu do KSI w celu wglądu do danych SIS. Tymczasem art. 3 ust. 1 pkt 7 dotyczy wszystkich przedmiotów podlegających zatrzymaniu, podczas gdy art. 4 ust. 1 pkt 7 dotyczy tylko kategorii przedmiotów enumeratywnie wskazanych w tym przepisie. Analiza powyższych przepisów wskazuje, że organy uprawnione do wpisu wszystkich kategorii przedmiotów będą miały prawo wglądu do danych dotyczących tylko niektórych ich kategorii. Wydaje się, że właściwym powinno być przeniesienie katalogu przedmiotów z art. 4 ust. 1 pkt 7 do art. 3 ust. 1 pkt 7.

Propozycje poprawek:

- w art. 1:

a) w pkt 4, w art. 3 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

"7) przedmiotów podlegających zatrzymaniu w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym, należących do jednej z poniższych kategorii:

a) pojazdy silnikowe o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, statki wodne i statki powietrzne,

b) przyczepy i naczepy o masie własnej przekraczającej 750 kg, przyczepy turystyczne, urządzenia przemysłowe, silniki przyczepne i kontenery,

- c) broń palna,
 - d) blankiety dokumentów urzędowych, które zostały skradzione, przywłaszczone lub utracone,
 - e) wydane dokumenty tożsamości, takie jak: paszporty, dowody tożsamości, prawa jazdy, dokumenty pobytowe i dokumenty podróży, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione,
 - f) dowody rejestracyjne i tablice rejestracyjne pojazdów, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione,
 - g) banknoty (o spisanych numerach),
 - h) papiery wartościowe i środki płatnicze, takie jak: czeki, karty kredytowe, obligacje, akcje i dokumenty potwierdzające udział, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione
- przysługuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, dyrektorowi urzędu morskiego, sądowi, prokuraturze lub urzędom skarbowym wyznaczonym w trybie przewidzianym w art. 3a.",

b) w pkt 6:

- w ust. 1 pkt 7-9 otrzymują brzmienie:

- "7) przedmiotów podlegających zatrzymaniu w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi, prokuraturze lub urzędom skarbowym wyznaczonym w trybie przewidzianym w art. 4a;
- 8) przedmiotów podlegających zatrzymaniu w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym, należących do jednej z kategorii, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 lit. d oraz e, przysługuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, wojewodzie, konsulowi lub dyrektorowi urzędu morskiego;
- 9) przedmiotów podlegających zatrzymaniu w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym, należących do jednej z kategorii, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 lit. a, b oraz f, przysługuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Biuru Ochrony Rządu, Agencji Wywiadu, Służbie

Wywiadu Wojskowego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, organom jednostek wojskowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub wojewodzie mazowieckiemu.",

- w ust. 2 wyrazy "art. 4 ust. 1 pkt 9" zastępuje się wyrazami "art. 3 ust. 1 pkt 7 lit. a, b oraz f";

albo

- w art. 1:

a) w pkt 4, w art. 3 w ust. 1 w pkt 7,

b) w pkt 6, w ust. 1 w pkt 7, 8 i 9

- skreśla się wyrazy "albo zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód";

albo

- w art. 1:

a) w pkt 4, w art. 3 w ust. 1 w pkt 7,

b) w pkt 6, w ust. 1 w pkt 7, 8 i 9

- użyty po raz pierwszy wyraz "zatrzymaniu" zastępuje się wyrazem "zajęciu" oraz skreśla się wyrazy "w celu wykorzystania jako dowód";

4) **art. 1 pkt 4 i 8 noweli**, art. 3 ust. 3 i art. 5 ust. 2 pkt 2 ustawy.

Zgodnie z dodawanym nowelizacją art. 3 ust. 3 ustawy organy uprawnione do dokonywania wpisów danych SIS są obowiązane do zapewnienia ich zgodności z prawem, dokładności i aktualności. W myśl uzasadnienia do projektu nowelizacji przepis "ma na celu uczulenie organów (...) na konieczność przekazywania wpisów zgodnych z prawem, aktualnych i rzetelnych".

Ze względu na oczywistość obowiązku działania organów władzy państwowej w zgodzie z prawem (zasada legalizmu wyrażona w art. 7 Konstytucji, na który powołują się również projektodawcy) oraz w sposób zapewniający dokładność i rzetelność działań, dodawany przepis wydaje się normatywnie zbędny.

Dodatkowo zauważyć należy, że w zakresie wykorzystywanych danych osobowych, znajdzie zastosowanie art. 26 ustawy o ochronie danych osobowych. Przepis ten nakłada na administratora danych obowiązek ich przetwarzania zgodnie z prawem, dla oznaczonych

celów oraz w ograniczonym czasowo zakresie. W myśl przepisu dane te powinny być merytorycznie poprawne (czyli kompletne i aktualne) oraz adekwatne w stosunku do celów przetwarzania. Zakreśla więc, w porównaniu z art. 3 ust. 3, znacznie szerzej obowiązki administratora danych, co może rodzić pytanie o wzajemne relacje pomiędzy obydwoma przepisami.

Norma nakazująca zapewnienie zgodności z prawem, aktualności i rzetelności danych VIS znalazła swój wyraz w art. 5 ust. 2 pkt 2 ustawy (zarówno w brzmieniu obowiązującym jak i nadanym nowelizacją). Również w stosunku do tego przepisu pozostają aktualne przytoczone wyżej uwagi.

Przedstawione wątpliwości uzasadniają skreślenie art. 3 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 pkt 2 ustawy.

Propozycja poprawki:

- w art. 1:
 - a) w pkt 4, w art. 3 skreśla się ust. 3,
 - b) w pkt 8, w art. 5 w ust. 2 skreśla się pkt 2;

5) **art. 1 pkt 6 noweli**, art. 4 ust. 2 ustawy.

Wskazana jest zmiana redakcyjna poprawiająca błędne odesłanie.

Propozycja poprawki (w przypadku nieuwzględnienia propozycji poprawek z pkt 3):

- w art. 1 w pkt 6, w ust. 2 wyrazy "art. 4 ust. 1 pkt 9" zastępuje się wyrazami "ust. 1 pkt 7 lit. a, b oraz f";

6) **art. 1 pkt 6 noweli**, art. 4 ust. 3 ustawy.

Wskazana jest zmiana redakcyjna poprawiająca błędne odesłanie do art. 4 ust. 1 pkt 10 (zawarte w art. 4 ust. 3 ustawy). Przepis art. 4 ust. 1 w nowym brzmieniu zawiera 9 punktów.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 6:
 - a) w zdaniu wstępnym wyrazy "ust. 1 i 2" zastępuje się wyrazami "ust. 1 - 3",

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

"3. Uprawnienie do wglądu do danych SIS przysługuje organom określonym w ust. 1 pkt 9 i ust. 2 wyłącznie w związku z wykonywaniem obowiązku rejestracji pojazdów określonego w art. 73 i 74 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.) w celu sprawdzenia, czy zgłoszone do rejestracji pojazdy nie zostały skradzione, przywłaszczone lub utracone w inny sposób."

7) **art. 1 pkt 8 noweli**, art. 5 ust. 2 pkt 3 ustawy.

Przepis art. 5 ust. 2 pkt 3 stanowi, że określone organy są obowiązane do zapewnienia usuwania dokonanych przez dany organ wpisów danych VIS po upływie okresu, na który wpisy te zostały wprowadzone. Tymczasem zgodnie z definicją wpisu, zawartą w art. 2 pkt. 17, wpisem jest czynność faktyczna polegająca na wprowadzeniu, zmianie lub usunięciu danych. Wobec powyższego zasadnym może być nadanie nowego brzmienia art. 5 ust. 2 pkt 3 ustawy.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 8, w art. 5 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

"3) zapewnienia usuwania danych VIS po upływie okresu, na który dane te zostały przez dany organ wprowadzone;"

8) **art. 1 pkt 8 noweli**, art. 5 ust. 2 pkt 5 ustawy.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 pkt 5 ustawy określone organy są obowiązane do rozpatrywania wniosków Państw Członkowskich o uaktualnienie, uzupełnienie, skorygowanie lub wykasowanie dokonanego przez dany organ wpisu danych VIS oraz powiadamiania Państw Członkowskich o konieczności uaktualnienia, uzupełnienia, skorygowania lub wykasowania wpisów danych VIS dokonanych przez te Państwa Członkowskie. Tymczasem zgodnie z definicją wpisu, wpisem jest czynność faktyczna polegająca na wprowadzeniu, zmianie lub usunięciu danych. Wobec powyższego zasadnym jest nadanie nowego brzmienia art. 5 ust. 2 pkt 5 ustawy.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 8, w art. 5 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

"5) rozpatrzenia wniosków Państw Członkowskich o dokonanie zmiany lub usunięcia danych VIS wprowadzonych przez dany organ oraz powiadomienia Państw Członkowskich o konieczności dokonania zmiany lub usunięcia danych VIS wprowadzonych przez te Państwa Członkowskie.";

9) **art. 1 pkt 9 noweli**, art. 6 pkt 2 ustawy.

Przepis art. 6 pkt 2 ustawy odwołując się do Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach posługuje się skrótem "Konwencja Wykonawcza". Skrót ten jest wprowadzony do ustawy w art. 2 pkt 5. Przepis, w myśl nowelizacji, zyska nowe brzmienie z dniem określonym w decyzji Rady (zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia nr 1987/2006). Jego nowe brzmienie nie odwołuje się do Konwencji Wykonawczej. Wobec powyższego zasadnym jest wprowadzenie do art. 6 pkt 2 ustawy pełnego tytułu Konwencji wraz z jej adresem publikacyjnym. Zmiana ta powinna wejść w życie wraz ze zmianą nadającą nowe brzmienie art. 2 pkt 5. Celem wprowadzenia zmiany koniecznym jest odstąpienie od zasady nadawania całego brzmienia zmienianym jednostkom redakcyjnym i porzucenie na "punktowym" wskazaniu zmian w art. 6 pkt. 2.

Propozycja poprawek:

1) w art. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

"9) w art. 6:

a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

"Bezpośredni dostęp do Wizowego Systemu Informacyjnego realizowany poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) umożliwiający wgląd do danych VIS w celu:"

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) rozpatrzenia złożonych wniosków wizowych oraz podjęcia decyzji dotyczących tych wniosków, jak również decyzji o unieważnieniu, przedłużeniu lub skróceniu okresu ważności wizy, przysługuje Straży

Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Policji;",

c) w pkt 2:

- wyrazy "w celu przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w" zastępuje się wyrazami "przeprowadzenia konsultacji między centralnymi organami wizowymi w sprawie wniosków wizowych zgodnie z",
- po wyrazach "Konwencji Wykonawczej" dodaje się wyrazy "z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.), zwanej dalej "Konwencją Wykonawczą",

d) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

- "3) sporządzania sprawozdań i statystyk przysługuje Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Policji;
- 4) sprawdzania na przejściach granicznych tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy lub spełniania warunków wjazdu na terytorium Państw Członkowskich zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1) przysługuje Straży Granicznej i Służbie Celnej;"

e) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

- "4a) sprawdzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy lub spełniania warunków wjazdu lub pobytu na terytorium Państw Członkowskich przysługuje komendantowi wojewódzkiemu Policji, komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Policji, komendantowi oddziału Straży Granicznej lub komendantowi placówki Straży Granicznej, Służbie Celnej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;"

f) pkt 5 - 7 otrzymują brzmienie:

- "5) zidentyfikowania osoby, która nie spełnia lub przestała spełniać warunki wjazdu lub pobytu na terytorium Państw Członkowskich, przysługuje Straży

Granicznej, Policji, Służbie Celnej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;

6) *określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o nadanie statusu uchodźcy zgodnie z art. 9 i 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego (Dz. Urz. UE L 050 z 25.02.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 109), przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;*

7) *rozpatrzenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Radzie do Spraw Uchodźców;"*,

g) *dodaje się pkt 8 w brzmieniu:*

"8) realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS), przysługuje konsulowi lub wojewodzie.";

2) *w art. 3 po pkt 4 dodaje się pkt ... w brzmieniu:*

"...) pkt 9 lit. c tiret drugie,";

10) **art. 1 pkt 13 noweli**, art. 27 ust. 1 pkt 7 ustawy.

Zmiana dokonywana art. 1 pkt 13 noweli, uwzględnia nomenklaturę przyjętą Konwencją sporządzoną na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (konwencja o Europolu). Akt ten został zastąpiony, z dniem 1 stycznia 2010 r., decyzją Rady nr 2009/371/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiającą Europejski Urząd Policji (Europol). Wobec powyższego zasadną jest zmiana uwzględniająca nową terminologię art. 8 decyzji.

Propozycja poprawki:

- *w art. 1 w pkt 13 w lit a, w pkt 7 wyrazy "Jednostką Narodową" zastępuje się wyrazami "jednostką krajową";*

11) art. 1 pkt 16 noweli, art. 46 pkt 2 ustawy.

Zmiana dokonywana art. 1 pkt 16 nowelizacji zmierza do uchylenia art. 46 pkt 2 określającego termin wejścia w życie art. 3 ust. 1 pkt 6 i art. 4 ust. 1 pkt 6 nowelizowanej ustawy. Jednocześnie ustawodawca nadaje nowe brzmienie art. 3 i art. 4 ust. 1 i 2 ustawy.

Należy stwierdzić, że uchylenie przepisu o wejściu w życie art. 3 ust. 1 pkt 6 i art. 4 ust. 1 pkt 6 jest niezasadne. Trudno, bowiem wskazać na celowość takiego zabiegu. Tym bardziej, że jednocześnie może to budzić wątpliwości interpretacyjne, związane z określeniem daty wejścia w życie art. 3 ust. 1 pkt 6 i art. 4 ust. 1 pkt 6 w brzmieniu obowiązującym obecnie (ogłoszonym w Dzienniku Ustaw).

W myśl nowelizowanej ustawy art. 3 ust. 1 pkt 6 i art. 4 ust. 1 pkt 6 mają wejść w życie z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia nr 1987/2006. Ten sam termin wejścia w życie ustawodawca przewidział dla zmian art. 3 i art. 4 wprowadzanych opiniowaną ustawą.

Z dniem określonym w decyzji Rady wejdzie, więc w życie i znajdzie zastosowanie art. 3 i art. 4 ust. 1 i 2 w brzmieniu nadanym nowelizacją. Decydujące znaczenie będzie, bowiem miała zmiana ostatnio ogłoszona w Dzienniku Ustaw. Uchylenie art. 46 pkt 2 należy zaś uznać za niecelowe. Powyższe potwierdza § 91 Zasad techniki prawodawczej oraz dotychczasowa praktyka legislacyjna.

Propozycja poprawek:

1) w art. 1 skreśla się pkt 16,

2) w art. 3 w pkt 5 wyrazy "14-16" zastępuje się wyrazami "14, 15".

12) art. 1 pkt 17, 18 i 19 noweli.

Wskazana jest poprawka mająca na celu prawidłowe wprowadzenie zmian do ustawy.

Przepisy art. 21 ust. 2, art. 27 ust. 1 pkt 7, 12, 13 i 15, art. 34 i art. 35 ust. 1 nowelizowanej ustawy otrzymują nowe brzmienie w zmianach wprowadzanych art. 1 pkt 11, 13, 14 i 15 nowelizacji. Wobec powyższego konieczna jest korekta dyspozycji art. 1 pkt 17 – 19 noweli.

Propozycja poprawki:

- w art. 1:

- a) w pkt 17 wyrazy "art. 7, 8, 10, 15–21, 24–30, 33–35, 37, 43 i 44" zastępuje się wyrazami "art. 7, art. 8, art. 10, art. 15–20, art. 21 ust. 1, art. 24–26, art. 27 ust. 1 pkt 1, 3–5, 8–11 i 14, art. 28–30, art. 33, art. 35, art. 37, art. 43 i art. 44",
- b) w pkt 18 wyrazy "art. 14, 16, 27 i 46" zastępuje się wyrazami "art. 14, art. 16, art. 27 i art. 46",
- c) w pkt 19 wyrazy "art. 23 i 35–37" zastępuje się wyrazami "art. 23, art. 35 ust. 2, art. 36 i art. 37".

Szymon Giderewicz

legislator